

Phlox 'Anastasia'

floks 'Anastasia'
Grupa Paniculata

Bylina o sztywnych, zielonych, nierozgałęzionych łodygach zwieńczonych wiechowatymi kwiatostanami. Nie pokłada się. Odmiana otrzymana w Holandii w 2008 r. przez P. Geerlinga. Zależnie od stanowiska może dorastać od 75 do 100 cm wysokości. Tworzy duże, mlecznoróżowe kwity o średnicy 3,5 cm, z białym środkiem. Kwiaty są zbudowane z 5 płatków korony, ładnie kontrastujących z ciemno zabarwionymi działkami kielicha, co daje efekt trójbarwności. Kwiaty pachnące, zebrane w bardzo atrakcyjne, duże i gęste kwiatostany. Pojawiają się w lipcu i sierpniu. Liście eliptyczne, zielone, typowe dla gatunku. Bylina całkowicie odporna na mróz, mało wymagająca. Stanowisko słoneczne do półcienistego, najlepiej osłonięte przed słońcem w godzinach południowych. Jak większość floksów wiechowatych najlepiej rośnie na glebach żyznych i stale umiarkowanie wilgotnych (w naturze gatunek porasta wilgotne lasy). Floksy szybko wyczerpują glebę ze składników pokarmowych, dlatego wskazane jest ich dzielenie i przesadzanie co 4-5 lat. Odmiana polecana na rabaty. Przyciąga do ogrodu pszczoły, motyle i inne owady.

autorzy opisu tekstowego: Wojciech Górka; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): P. Geerling Holandia; wprowadzenie do handlu: 2008
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina wabiąca owady zapylające
zastosowanie	ogrody przydomowe parki rabaty kwiaty cięte w grupach ogrody osiedlowe
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Wojciech Górka; , Związek Szkółkarzy Polskich;

